

Következetesség és következtelenség egy „fordító”¹ fordításhoz való hozzáállásában és fordítási gyakorlatában

Érsek Csenge

Angol-Amerikai Intézet, Eötvös Loránd Tudományegyetem, H-1053, Budapest, Egyetem tér 1-3.
ersekcsenge@gmail.com

A jelenlegi tanulmány vizsgálati fókuszja a fordító személy saját fordítási rendszerének feltérképezése és ennek gyakorlati megjelenése fordítási tevékenységében. A kutatást egy egyetemi képzésben résztvevő, fordítási tapasztalat nélküli nyelvtanulóval végeztem egy egyszemélyes esettanulmány keretében. A kognitív térkép és a kvalitatív interjú elemzése során pedig a következő legfontosabb eredmények rajzolódtak ki a tanuló következetességéhez és következtelenségéhez kapcsolódva: A hallgató komplex és néhány pont kivételével konzisztens nézetekkel rendelkezik a fordítás természetéről és a fordító szerepéről ebben a folyamatban: leginkább a célközönség igényeihez és az író szándékaihoz kell szerinte egy fordítónak alkalmazkodni. Ez az alkalmazkodási törekvés fordítási gyakorlatában is megjelenik, azonban több esetben következtelenül alkalmazza vagy figyelmen kívül hagyja saját elméleti elveit. Következtetésképpen megállapítható, hogy a Skopos-elmélet alapjaihoz hasonló elveket vall, azonban gyakorlatában nem jelentkezik nagyfokú tudatosság.

- (1) Az idézőjel azért szükséges, mert a jelen kutatásban résztvevő személy nem tekinthető fordítónak a szó szoros értelmében, kizárólag egy fordítási tevékenységet végző nyelvtanulónak.